

MAASTRICHT

Water koken voor gebruik.

MAASTRICHT. — De aandacht van het publiek wordt erop gevestigd, dat het water, gesustreerd door de N.V. Waterleiding Mij. over Zuid-Limburg, als drinkwater alleen geschikt is nadat het gekookt is.
Als deze voorzorgsmaatregel niet meer noodig geacht wordt, zal daarvan publieke mededeeling gedaan worden.

UNIE VROUWELIJKE VRIJWILLIGERS TE MAASTRICHT.

Op 11 September 1939 richtte Burgemeester Michiels van Kessenich in onze stad het K.V.V. (Korps Vrouwelijke Vrijwilligers) op. Dit geschiedde in den tijd, dat Nederland gemobiliseerd was; zijn eerste zorg gold dan ook de verzorging van de grenstroepen. Er werd duchtig gebied om onze militairen van wullen goederen te voorzien; leetuur werd dagelijks per veldpost verzonden en regelmatig werden pakjes rondgestuurd. Gezinszorg werd in vele gevallen verleend in de gezinnen van gemobiliseerden. Daarbij kwam de voorbereiding voor den tijd, dat er mogelijk oorlog zou komen en alles was geconcentreerd op evacuatie en de ontvangst van vluchtelingen. Toen op 10 Mei 1940 de ellende over ons kwam, stond het K. V. V. paraat om deze ernstige toestanden onder de oogen te zien. Aan duizenden vluchtelingen werd hulp verleend en ook de geëvacueerden uit de oude binnenstad ondervonden de aandacht van het K. V. V.

Onze uit Frankrijk terugkeerende militairen werden uitbundig ontvangen en het werd een dag van grandiose giften en gaven als belegde boterhammen, koffie, thee, versnaperingen en sigaretten. Het K. V. V. heeft nog veel meer werk verzet, totdat in overleg met den burgemeester, het bestuur besloot het korps op te heffen, daar het niet wenschte te dienen onder een n. a. b. burgemeester, als straks burgemeester Michiels van Kessenich het noodig zou achten zijn ambt naar te leggen.

Het K. V. V. was plaatselijk georganiseerd; zooals overal elders, terwijl men doende was om al deze K. V. V.'s tot één landelijke vereniging te maken.
In Februari 1944 werden besprekingen gevoerd om, in overleg met Londen, eene landelijke vereniging van v. v. te stichten onder den naam van U. V. V. (Unie Vrouwelijke Vrijwilligers). Dit is geschied. Het Maastrichtsche K. V. V. is herrezen onder den naam van U.V.V.; er zal contact gezocht worden met andere plaatsen, die het a.s. groote werk op zich zullen nemen om onze eigen Nederlandsche jongens en mannen, die het slavenjuk in Duitsland gedragen hebben, bij hun terugkeer in het vaderland te verzorgen en te helpen. Voor dit groote werk zijn vele honderden vrouwen en meisjes noodig. Biedt U dan ook aan bij honderdtallen, want ieder Uwer zal daar haar taak vinden. Iedere goede en rechtgeaarde Nederlandse vrouw zal haar plicht doen, wanneer de overheid haar roept. Meldt U dus aan op de kantoren van de U. V. V. Deze zijn gevestigd Bredestraat 32; kantooruren 9½—12½ en 2—5 1/2.

BEGRAFFENIS VAN EEN HELD.

De uitvaart en ter aarde bestelling van den Maastrichtenaar Craps, lid van de Belgische Witte Brigade, zijn Dinsdagmorgen een ontroerende plechtigheid geworden.
Craps had zich vol overtuiging en dappere koelbloedigheid aangesloten bij de Witte Garde om zoo deel te hebben in den strijd tegen de Duitse onderduikers en het bezettings-onrecht. Hij sneuvelde in Ternaaien op den dag, dat de Amerikanen erin slaagden zijn vaderstad te bereiken en te bevrijden. Hij gaf zijn leven voor de bevrijding, welke hij zelf niet meer mocht medemaken.
Zijn strijdvaardige hebben hun kameraad Craps van het ziekenhuis naar de St. Servaaskerk gedragen: een indrukwekkend schouwspel, die groep jonge stoere kerels, in grauwe overall, met de Belgische kleuren op hun mouw, het geweer geschouderd, behoerscht en verbeten maar tegelijk voldaan over het bereikte resultaat: de bevrijding; zij het dan ook ten koste van het smartelijk verlies van een hunner strijdvaardigen.
Welpen en verkeners droegen de bloemen en kransen, waaronder er een van de gemeente Maastricht met oranje linten. Een deputatie van Nederlandsche militairen volgde in den stoet met de familieleden en vrienden, die ondanks den rouw het rood-wit-blauw en oranje droegen.
In de St. Servaaskerk flankeerden de Witte Brigade-leden de lijkhuis, toen een plechtige mis van requiem werd opgedragen. Tijdens de Consecratie presenterden zij het geweer en stonden in de houding, toen de Hoogerw. Heer Deken Ingendaël de absolute verrichtte.
Op het priesterkoor hadden plaats genomen de districts-commandant van den Ordedienst, res. kapitein Sijmons, de wnd. dist. commandant res. l. uit. dr. A. Kessenich, burgemeester jhr. mr. W. Michiels van Kessenich en de wethouders mr. P. Janssen en mr. L. Schreinemacher, majoor mr. C. W. A. Schurmann, eerste toegevoegd officier bij den Militairen Commissaris in Limburg en majoor Senecal als vertegenwoordiger van het Amerikaans militair gezag.
Na de kerkelijke plechtigheid speelde de organist op het orgel de Belgische en Nederlandsche volksliederen als een treffende hulde voor het eedle, opofferende werk van den gevallen held.

KAMER VAN KOOPHANDEL HERVAT HAAR TAAK

De Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Maastricht en omstreken kwam Maandagmiddag, 18 September, in vergadering bijeen. De bijeenkomst stond onder leiding van den heer J. Schaepeken van Riepsst. Besloten werd, dat de Kamer hare sedert 1 April 1942 afgebroken taak wederom tot nader order zal gaan vervullen. Het bureau der Kamer werd aangevuld met de benoeming van den heer J. Desfiches als voorzitter van de afdeling Grootbedrijf. Het secretariaat der Kamer wordt wederom waargenomen door den Heer Mr. W. J. Korn. De kantoren zijn bereids geopend.

ORGANIST BECKERS OVERLEDEN.

In den overdem van 63 jaar is in het ziekenhuis alhier overleden de heer W. Th. Beckers, sedert vele jaren organist van de St. Servaaskerk. De heer Beckers heeft bij vele groote zangmissen, welke het uitstekende St. Servaas-koor in den loop der laatste twintig jaar heeft uitgevoerd, de orgelpartij op waardige wijze vervuld.

Hij was bevestigd met het eerekrans Pro Ecclesia et Pontifice.

De plechtige lijkdienst, gevolgd door de ter aarde bestelling, vindt a.s. Donderdag 21 September plaats.

UITREIJKING VAN NOOD-BONKAARTEN

De Maastrichtsche Distributiedienst heeft besloten tot de uitgifte van de eerste serie nood-bonkaarten; met de uitreiking daarvan zal dezer dagen reeds op verschillende punten in de stad worden begonnen.

De aandacht wordt erop gevestigd, dat de oude bonkaarten en de aan een deel der bevolking reeds uitgereikte bonkaarten voor twee volgende nieuwe periodes bewaard moeten worden, omdat die later nog voor distributieve aangelegenheden zullen moeten dienen.

Raamblijtjen van den Maastrichtschen distributiedienst, welke overal in de stad zijn verspreid, geven nadere bijzonderheden omtrent de dagen en plaatsen van uitreiking der noodkaarten.

EEN BLIJDE AANGIFTE.

Maandagmorgen vertrok om half tien van Zekstraat 10a een blijde stoet van dertig witte bruidjes met oranje getooid.

Wat gebeurde er?
In de bange dagen van Nazi-terreur en N. S. B. verraad, had de heer A. Koolen veilig onderdak verleend aan de Joodsche familie I. Tugendhaft-de Liever.

Deze familie werd 18 November 1943 verblijd met de geboorte van een zoon.

Onnoodig te zeggen met welk een angst vader en moeder dit kindje verwachten.

Maar groot was de waakzame zorg van vader Koolen die wist te bewerken dat Dr. F. A. van der Ley geneesk. bijstand kon verleenen, terwijl mevr. Koolen-Beset tot verloskundige was gepromoveerd.

Dit in angstige dagen geboren kindje werd Maandag door de bruidjes naar den Burgerlijken Stand vergezeld, waar het door den ambtenaar, den heer Tuinstra werd ingeschreven als Maastrichtsche burger onder den naam van Bernard, Adriaan, Dwight Tugendhaft, om met de voornamen te eeren: Z. K. H. Prins Bernard, dhr. A. Koolen, den beschermer zijner ouders en den opperbevelhebber der geallieerde strijdkrachten generaal Dwight Eisenhower.

Het was niet alleen voor de gelukkige ouders en grootouders een vreugdevolle morgen, maar eveneens voor den heer Koolen en zijn vrouw.

AANVOER EN VERDEELING VAN GROENTEN.

Het Plaatselijk Verdelingskantoor van Groenten en Fruit Maastricht, maakt aan kleinhandelaren bekend, dat de aanvoer van groenten voorloopig geconcentreerd zal worden aan de Maastrichtsche Veiling en aan de Duitse Poort.

Kleinhandelaren in Wijk worden aan de Duitse Poort bevoorrad, de overigen in Maastricht. De verkoop begint dagelijks, voorzover er aanvoer is, om twee uur des middags.

Met nadruk wordt gewezen op de verplichting, dat de kleinhandelaren de hun toegewezen producten zoo goed mogelijk over de ingeschreven klanten verdeelen. Klachten, die hierover zouden worden ingediend, zullen als ze gegrond blijken, aan de bevoegde instanties ter afdoening worden doorgegeven.

Uitsluitend via de veiling.
Alle telers, zooewel leden als niet-leden van de veiling, moeten hun producten uitsluitend via de veiling aanvoeren. Telers aan den kant van Wijk doen dat aan de Duitse Poort, 'smorgens tusschen 9 en 12 uur; die aan de Maastrichtsche zijde aan de Veiling, en wel tusschen half acht en tien uur 'smorgens.

R.K. OPENBARE LEESZAAL.

De R.K. Openbare Leeszaal, gevestigd Witmakerstraat no 14, zal voorloopig, naar men ons mededeelt, wegens reorganisatie gesloten zijn. Er zal alleen gelegenheid gegeven worden om geleende boeken terug te bezorgen.

HET AFHALEN VAN INBESLAGGENOMEN RADIOTOESTELLEN.

De wnd. Korpschef van Politie deelt mede, dat het nu geen nut heeft zich ten politiebureau te vervolgen voor het afhalen van in beslaggenomen radiotoestellen. Te geleger tijde zal bekend gemaakt worden wanneer en waar deze toestellen kunnen worden afgehaald. De aandacht wordt er echter op gevestigd, dat het meerendeel der destijds verplicht ingeleverde radiotoestellen door de Duitschers is weggehaald.

DANKDIENST IN DE PROTESTANTSCHE KERK.

De oorlogshandelingen der laatste week overvielen het Protestantsche deel van de bevolking van Maastricht op een oogenblik, dat slechts twee predikanten in de stad aanwezig waren. Dezen meenden aan hun gevoelens van dankbaarheid het best uiting te kunnen geven door het houden van een gemeenschappelijke dienst in de St. Janskerk op den eersten Zondag na de bevrijding. Ds. Kuyman leidde daar het liturgische deel van den dienst; Ds. Mönning preekte n. a. v. den tekst: Waar de Geest des Heeren is, aldaar is Vrijheid. Gezongen werd: „Wilt heden nu treden voor God den Heere“. „Een vaste burocht is onze God“, en „Gelukkig is het land, dat God de Heer beschermt, als daar met moord en brand de vijand rondom zwermt“; de laatste woorden zullen voor de aanwezigen wel nooit zóó levende werkelijkheid geweest zijn als op dat oogenblik. Immers telkens weer drong tijdens den dienst het dreunen van het nog zoo nabij staande geschut tot hen door. Ontroerd zongen zij na het beëindigen van den dienst het Wilhelmus.

MAASTRICHT IN VRIJHEID-STEMMING.

Woensdagmiddag...

In de straten van onze historische stad hangt spanning; zij is voelbaar in de beweeglijke menschengroepen, die drommen rond aftrekkende formaties van den vijand. Den heelen dag dreunde geschut over het Maasdal, knetterde mitrailleurvuur en kraakten granaten. Nog woedde het oorlogsgeweld in alle felheid rond de oude veste, welke zoovle malen het krijgsrumoer rond haar grijze wallen vernam. De spanning nam met het uur toe.

Maastricht bereidde zich voor op een historisch moment in zijn geschiedenis. De bevrijding der stad uit vreemde overheersching, welke haar bijna vier en een half jaar had geknecht en beklemd, hing in de lucht. Ze was waarneembaar uit het gestaag naderkomen van de bevrijders, die niet gezien doch slechts gehoord konden worden uit het toenemend geschutvuur, door de geruchten, welke meldden, dat van Eysden uit langzaam maar zeker de Duitschers werden teruggedrongen; Gronsveld was gepasseerd..... Heugem werd bereikt.

Langs de Maas werden de bewegingen van den terugtrekkenden vijandelijke bezetter met vreugdige spanning gevolgd. Het werd vijf uur, en nog steeds daverde van Belgische zijde opverpoosd het zware geschutvuur van pantser en kanonnen.

Van mond tot mond ging het gerucht, dat in Heer op het kruispunt zwaar werd gevochten.

De wildste geruchten hadden in de stad reeds hun ronde gedaan; ze waren oorzaak, dat hier en daar de Nederlandsche vlaggen en Oranje-tuisels te voorschijn sprongen, terwijl Duitsche militairen nog in allerijl door de stad reden of fietsten op zoek naar een ontsnapingsmogelijkheid voor den snel oprukkenden bevrijder. Het waren de symptomen van een laalende geestdrift, welke spoedig zou uitbarsten over de heele stad, maar nu nog even teruggehouden moest worden in den angstban, welken onze Duitse „vrienden“ al die jaren om ons volk hadden gelegd.

Dan, om half zes, verspreidde zich het gerucht, dat Amerikanen Wijk zijn binnengerukt. Aan de Bleekekerk ziet het zwart van menschen; tallozen beweerden tanks te hebben zien rijden over den Heugemerweg. Geruchten?..... Doch het gerucht wordt bevestigd, dat Maastricht, zij het dan ten oosten van de Maas voorshands, op dezen 13en September door de Amerikanen is bereikt.

Van den Maastrichtschen kant is over de Maas duidelijk te zien, dat om een uur of zeven op den hoogen toren van het station de Nederlandsche driekleur geheschen wordt, en daar haar banen van rood-wit-blauw zich statig ontplooiën in het rozige licht van de ondergaande Septemberzon.

Maastricht is bevrijd!.....

Een zucht van verlichting, van nog niet-goed begrijpen van hetgeen zoo lang verwacht en gewenscht werd, vaart door de straten, waar het oranje en het rood-wit-blauw thans in een ommezieën op de kleeding der Maastrichtenaren verschijnen, waar vlaggen en wimpels langs de huizen lijken op te springen, en waar ieder den ander geestdriftig en blij-lachend de hand drukt.

Maastricht is vrij..... Wel is wester-Maaskant nog niet bereikt, maar Maastricht weet, dat een voornaam deel der stad het geluk van de vrijheid reeds smaakt, hoewel nog steeds het krijgsgeweld door de avondlucht daverd.

Want het vijandelijk verzet is taal rond de oude stad van Sintervaas; nog houden groepen Duitschers strategische punten op de omringende heuvelen bezet, maar iedereen is vol vertrouwen op de kracht van het Amerikaansche leger, dat Nederland de vrijheid komt brengen.

Den geheelen nacht dreunt de lucht van zwaar artillerievuur, maar daartuschen door ratelen ook door den stillen nacht de Amerikaanse tanks uit België aan, die als bevrijdingsmuziek voor de Maastrichtenaren zijn.

'smorgens maken de eerste Amerikanen hun glorieuze entree in Maastricht. Honderden en honderden omstuwen in juichend enthousiasme deze eenvoudige, stoere krijgers, die onverstoofd, maar toch getroffen door de jubelende vreugde der Nederlanders voortstappen door de straten, waar thans de in ochtendzon stralende kleuren van rood-wit-blauw en oranje trots bedekken de wonden, welke de laatste oorlogsdagen nog zoo fel en smartelijk in het Maastrichtsche stadsbeeld sloegen.

Maar Maastricht was vrij, en in de eerste uren van dezen gedenkwaardigen Donderdag laalde een nationale oranje-stemming op, zooals onze stad ze bij menschenheugenis niet meer heeft gekend.

De vreugde is niet onvermengd gebleven; daar was de rouw om wat in de laatste weken en maanden te betreuren viel, er was droefenis om het vele leed, dat de bezetting met haar knechting, onderdrukking, verraad en miskenning van Nederlandsche eigenwaarde had uitgestort over stad en volk, en er kwam ook bittere opstandigheid tegen degenen, die in de afgelopen jaren den vijand had-

den geholpen in de verzwaring van het eerlooze juk van den indringer.

Maar oprechte vreugde om de herwonnen Nederlandsche vrijheid, om de herkregen erkenning van nationale waarde, voerde den boventoon in de stemming welke ons Maastrichtsche volk in deze dagen doortrilt.

En velen zullen de Sterre der Zee gedankt hebben om het geluk van deze bevrijding, om het bijzondere voorrecht, dat onze oudste stad van Nederland nog zoo wonderbaar gespaard is gebleven van verwoesting of totalen ondergang.

De saamhoorigheid, welke Maastricht in den laatsten tijd en ook in zijn laaiende vrijheidsstemming zoo trots heeft mogen demonstreeren, zal de waarborg zijn voor een nieuwe periode van recht, orde en eerlijke waardering van allen onderling.

ONZE VOEDSELVOORZIENING GEWAARBOERGD

De Voedselcommissaris voor het district Maastricht, de heer Nielen, heeft ons op een informatie mededeeld, dat de voedselvoorziening van Maastricht en omstreken voor den eerstvolgenden tijd van ten minste twee maanden volledig gewaarborgd is.

Van meel, aardappelen, vleesch, melk en hoer zijn ruim voldoende voorraden aanwezig voor de bevolking. De omstandigheden zijn thans gelukkig zoodanig, dat van militaire zijde geen enkel beroep wordt gedaan op levering van levensmiddelen, terwijl van in beslag nemen van voorraden, zooals dat door de Duitse bezetting regelmatig gebeurde, natuurlijk helemaal geen sprake is.

Bovendien was de Amerikaansche legerleiding zoo welwillend om een deel van den gemaakten oorlogsbuit, n.l. 52.000 K.G. dent en 10.750 K.G. haveremout, voor de civiele bevolking beschikbaar te stellen. Voorts nog een wagen haveremout en een voorraad verbandmiddelen.

Over de voedselvoorziening van deze streek, welke bovendien ook ruim voldoende groenten en fruit oplevert, behoeft zich dus niemand zorg te maken.

DE EERSTE SACRAMENTS-PROCESSIE WEER GEHOUDEN.

Vrijdagmorgen is de eerste Sacramentsprocessie na de bevrijding der stad gehouden, toen het Allerheiligste uit de Kapel in den St. Pietersberg naar de parochiekerk van St. Pieter werd overgebracht.

In de afgelopen weken hebben enkele duizenden Maastrichtenaren een schuilplaats gevonden in de gangen van den berg, en ten behoeve van hen werd in de Kapel van het evacuatie-gebied dagelijks een H. Mis opgedragen, Zondag 10 September zelfs drie H. Misoffers.

Toen Vrijdag het directe oorlogsgevaar voor de bevolking geweken was en velen weer uit den berg naar hun woning terugkeerden, is het Allerheiligste in eenvoudige processie van geloovigen naar de St. Petruskerk teruggebracht.

Als typische bijzonderheid zij hierbij vermeld, dat in de parochie St. Pieter ook de laatste processie van Maastricht tijdens de Duitse bezetting is gehouden, voorts bij Bisschoppelijk voorschift het houden van openbare processies wegens allerlei belemmeringen van de zijde der vijandelijke bezetting ongewenscht werd verklaard.

COLLECTE VOOR HET ROODE KRUIS

Zondag 24 September zal hier ter stede een straatcollecte gehouden worden ten behoeve van de afdeling Maastricht en omstreken van het Nederl. Rode Kruis.

Het is begripelijk, dat deze collecte op zeer bijzondere wijze in de aandacht van de Maastrichtsche bevolking wordt aanbevolen, want het Rode Kruis heeft bij de herhaalde oorlogsrampen, welke onze stad ook nog den laatste tijd troffen, prachtig menschelevend werk verricht. Dat verdient aller erkentelijkheid ook in den vorm, waarom door deze collecte gevraagd wordt.

Er bestaat bovendien ook gelegenheid giften te sturen aan het Ned. Rode Kruis, gebouw Cortenstraat 3, of wel aan den heer L. M. J. H. Reinard, penningmeester, Oranjeplein 7, Wijk-Maastricht.

RADIO-CENTRALE WERKT WEER.

Met ingang van heden zal de Radio-centrale haar uitzending weer beginnen over één Hjn en de eerste.

VOORSCHOTTEN OP LOON VOOR MIJNWERKERS

Voor het verkrijgen van voorschotten op het loon kunnen de mijnwerkers zich melden eerst aan het Gewestelijk Arbeidsbureau in de Bredestraat, en daarna kunnen zij zich vervolgen aan het St. Servaasklooster 35 ter verkrijging van een voorschot op het loon.
Deze aankleding dient te geschieden, na twee uur 'smiddags.

ZWARE AANVAL OP BREMERHAFEN

Zooals wij gisteren reeds meldde, hebben Britsche Lancaster-bommenwerpers in den nacht van Maandag op Dinsdag een zwaren aanval gedaan op de groote Duitse Noordzee-haven Bremerhaven. In Londen zijn nu nadere bijzonderheden gegeven over dezen luchtaanval, en uit deze bijzonderheden blijkt, dat de aanval een apart karakter droeg. Er werden namelijk vrijwel uitsluitend brandbommen geworpen. De aanval duurde slechts twintig minuten. Niettemin slaagden de Britsche bommenwerpers er in, liefst 420.000 brandbommen op de stad los te laten. Toen zij de stad verlieten stond zij voor het grootste gedeelte in brand. Bremerhaven is voor de Duitschers vooral van groot belang geworden sedert Emden, na talloze luchtaanvallen, als haven praktisch onbruikbaar is geworden.